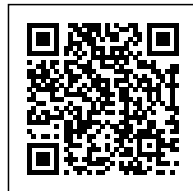
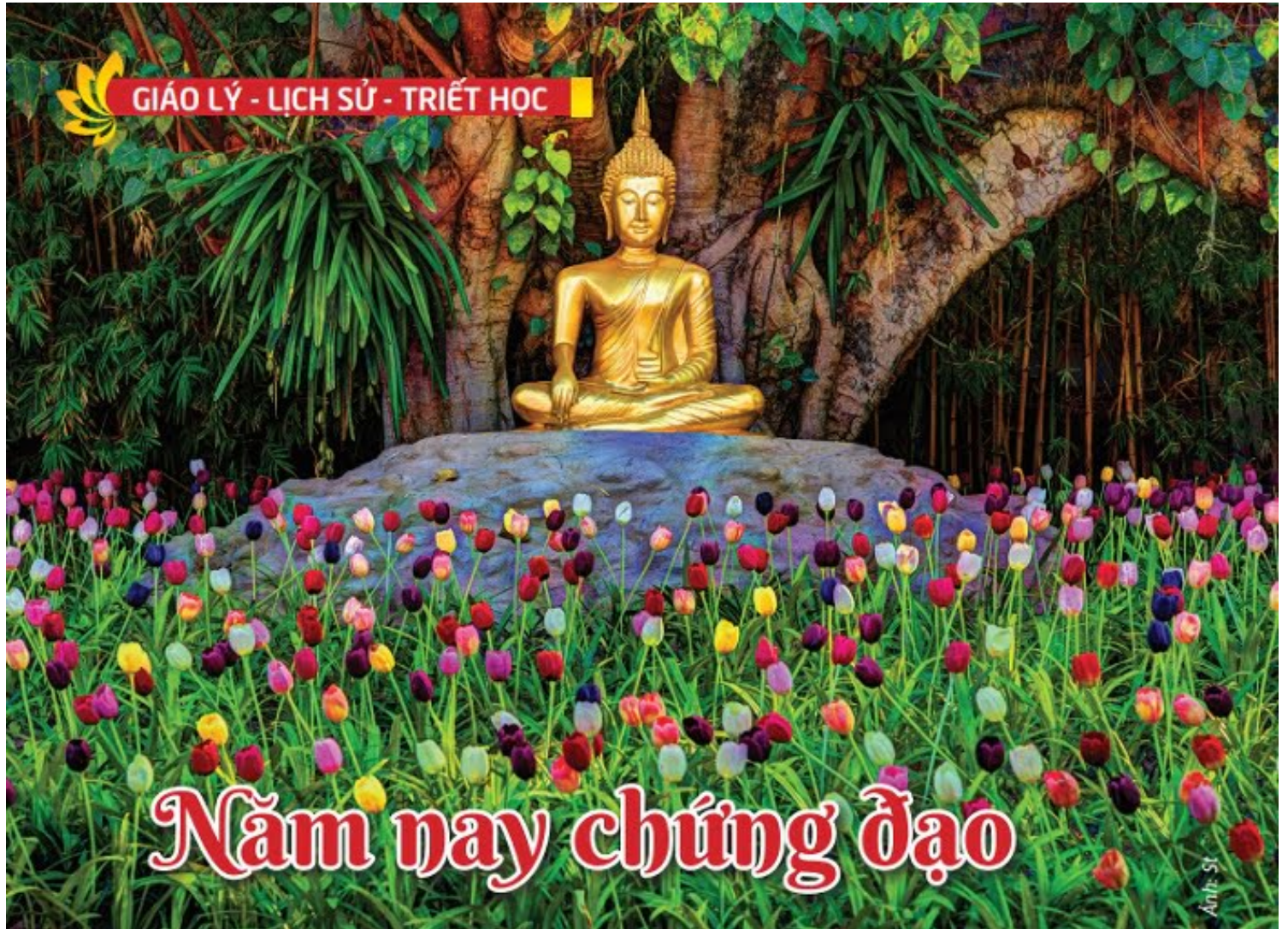
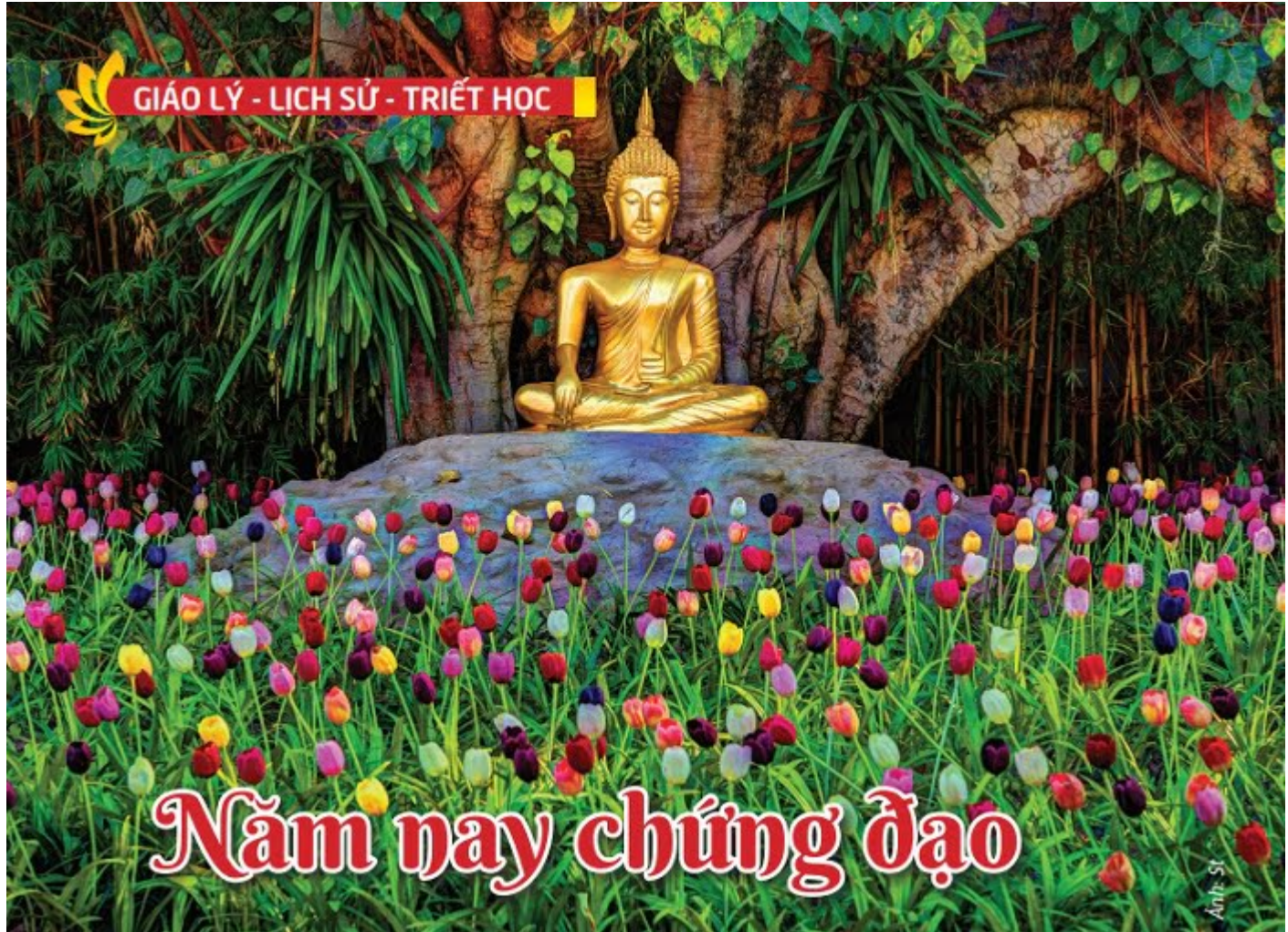

NĂM NAY CHỨNG ĐẠO

CHỨNG ĐẠO là lúc biết con đường tu hành của mình sẽ dẫn đến TẬN DIỆT KHỔ ĐAU bởi thấy khổ đau càng ngày càng giảm chứ không thể tăng. Đó cũng như hạnh phúc của một người chịu đau khổ vì bệnh hoạn từ lúc sinh ra, chưa hề gặp được một thầy thuốc nào hiểu rõ về bệnh của mình để có thể chữa lành, mà hôm nay lại gặp được thầy thuốc giỏi đã tìm ra bệnh, đã chữa đúng cách, đang làm bệnh thuyên giảm, và biết chắc chắn bệnh nhân sẽ lành, để không bao giờ còn bị đau khổ nữa. Hạnh phúc của sự CHỨNG ĐẠO thuộc loại hạnh phúc của

Trí Tuệ (không phải của cảm giác đến rồi đi), chỉ có tăng không có giảm, dĩ nhiên là tuyệt vời hơn nhiều so với những loại hạnh phúc bấp bênh của thế gian như sự Giàu sang, sự Mạnh khỏe, Tình yêu đôi lứa,... Bởi tất cả những hạnh phúc thế gian vẫn còn hứa hẹn đau khổ khi chúng ra đi, và điều đó không thể tránh khỏi: Nếu bạn không mất chúng, thì chúng cũng sẽ mất bạn khi bạn chết và phải từ giã tất cả.

Như vậy lời chúc CHỨNG ĐẠO là một lời chúc TỐT ĐẸP nhất cho bạn trong năm nay. Lời chúc này cũng là một lời chúc CỤ THỂ không khách sáo, vì bạn có thể đạt được thực sự, với điều kiện bạn đã chán chường những thứ hạnh phúc tạm bợ, luôn hứa hẹn khổ đau, để không còn muốn phí hết cuộc đời cho chúng nữa. Nếu bạn đã quyết chí phải đạt đến một HẠNH PHÚC BẤT TỬ để bạn KHÔNG BAO GIỜ KHỔ NỮA thì dưới đây là con đường mà Chư Phật đã khai phá cho chúng ta thoát ra khỏi vùng khổ đau:

"Này các Tỳ kheo, bởi vì không thông hiểu, không thấu đạt Bốn Sự Thật Cao Quý mà ta cũng như quý vị từ lâu đã phải trải qua nhiều kiếp luân hồi trong vòng sinh tử... Bằng cách thông hiểu, bằng cách thấu đạt 4 SỰ THẬT:

- 1) KHỔ ĐẾ: SỰ THẬT về KHỔ (Đế có nghĩa là sự thật)
- 2) TẬP ĐẾ: SỰ THẬT về NGUYÊN NHÂN của KHỔ (Tập có nghĩa là nguyên nhân)

3) DIỆT ĐỂ: SỰ THẬT về NIẾT BÀN (lúc khổ tận diệt)

4) ĐẠO ĐỂ: SỰ THẬT về CON ĐƯỜNG ĐI ĐẾN NIẾT BÀN

Mọi khổ đau đều sẽ chấm dứt. (Tương Ưng bộ kinh, Tương Ưng Sự Thật)

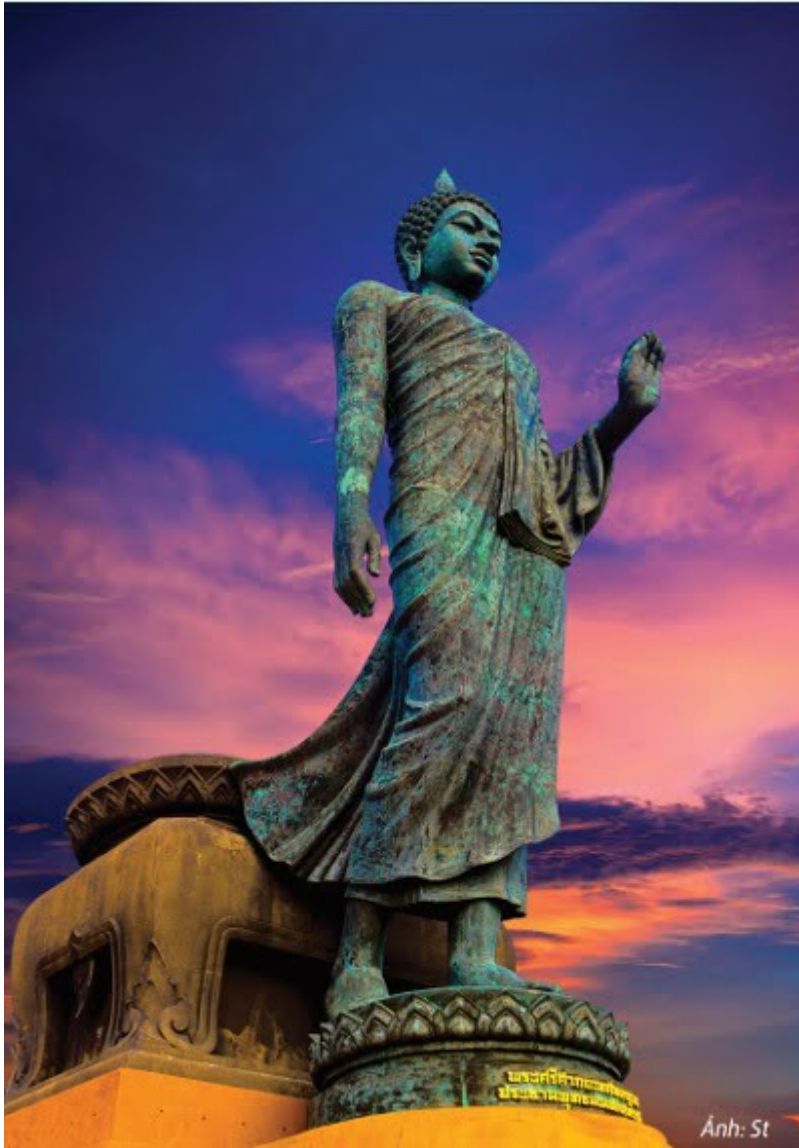
Phật nói như vậy có nghĩa rằng mỗi khi bạn đã có trí tuệ biết đầy đủ 4 THÁNH ĐỂ (4TĐ) trên thì không còn khổ đau nào mà bạn không thể chữa trị được. Lúc đó bạn chẳng khác gì một sinh viên y khoa đã học đầy đủ kiến thức y khoa, đã có đầy đủ kinh nghiệm chữa bệnh, để khi bất cứ một bệnh nhân nào đến với bạn, sau khi chẩn bệnh, bạn có thể tuyên bố rằng: **1) Tôi biết chính xác bệnh nhân mắc bệnh gì? 2) Tôi biết chính xác do nguyên nhân nào mà ông ta mắc bệnh này. 3) Tôi biết chắc chắn bệnh này chữa lành được. 4) Tôi biết chính xác cách chữa lành bệnh này như thế nào.** Cũng như vậy, khi bạn có sự hiểu biết đầy đủ và chính xác về 4TĐ rồi, thì không còn khổ nào mà bạn không thể chữa trị được.

Để có sự hiểu biết căn bản về 4TĐ bạn nên vào google, search for: “UY LỰC 4 THÁNH ĐỂ” (UL4TĐ), bạn sẽ thấy bài này đăng trên các trang mạng Thư viện Hoa sen hoặc trang mạng Giáo hội Phật giáo Việt Nam theo các links dưới đây:

<https://thuvienhoasen.org/a30187/uy-luc-4-thanh-de>

<https://phatgiao.org.vn/uy-luc-4-thanh-de-d32004.html>

Bài UL4TĐ đã được đăng từ tháng 8 năm 2018, nhưng rất ít ai tiếp xúc với tôi để tìm hiểu thêm cách tu học 4TĐ. Bởi đa số phật tử ngày nay đến chùa chỉ để cầu nguyện bên trên hộ trì cho cuộc sống được an vui, chứ không đến để cầu học con đường tận diệt khổ đau, chấm dứt sinh tử, luân hồi. Đó cũng như người bị bệnh mà chỉ muốn tìm đến các ông thầy cho thuốc an thần, hay cho thuốc giảm đau, chứ không cần chữa dứt bệnh. Do đó rất ít phật tử ngày nay biết rõ về 4TĐ, 12 NHÂN DUYÊN (thuộc TẬP ĐỂ), 8 CHÍNH ĐẠO (thuộc ĐẠO ĐỂ)? Thế nhưng tuần nào họ vẫn hứa mãi với Phật rằng: “TỰ QUI Y PHÁP, xin nguyện chúng sinh, THẤU RÕ KINH TẠNG, trí tuệ như biển”. Tôi nói ra những điều này không phải để sinh sự với ai, mà để cùng nhau chấn chỉnh lại sự tu học cho đúng CHÍNH PHÁP. Có như vậy khổ đau mới có thể chấm dứt.

Sự chứng đạo thật sự không khó đâu quý đạo hữu ạ. Nếu tinh tấn, trong vòng 1 tháng quý đạo hữu có thể chứng đạo được. Sau đây là một bằng chứng: Cách đây khoảng 25 ngày tôi bỗng nhận được email của một phật tử từ Âu châu bộc bạch với tôi như thế này:

“Kính thưa Ngài. Con chưa đủ phước duyên để được đánh lễ Ngài. Con vô cùng hoan hỷ vì thấy mình rất may mắn được đọc bài UY LỰC 4 THÁNH ĐẾ (phần 1) con học từng câu trong ấy. Một sự khám phá, một sự mới lạ làm tâm con sáng ra. Con vô cùng biết ơn Ngài. Con xin Ngài từ bi cho con xin những phần kế tiếp và nếu Ngài thấy lòng "Tham" học đạo của con - khi tìm được đúng vị Thầy - đáng được ngưỡng mộ. Con kính xin Thầy chấp nhận lời cầu xin của con. Con xin chân thành tri ân Ngài”.

Nghe những lời tâm thành như vậy, tôi đoán biết vị đạo hữu này đã có kinh nghiệm tu học lâu dài và có trí tuệ sâu sắc để thấy được giá trị giáo pháp 4 THÁNH ĐẾ của Chư Phật, hơn nhiều vị tu hành khác. Do đó, tôi không ngại chia sẻ với đạo hữu ấy tất cả những gì tôi đã chứng nghiệm được vì mong muốn đạo hữu đó cũng sẽ trở thành một giảng sư 4 THÁNH ĐẾ, để cùng nhau xiển dương lại CHÍNH PHÁP của đức Thế Tôn đã bị khóa lấp quá lâu, bởi vô số TỰỢNG

PHÁP đang thịnh hành thời nay. Tôi đồng ý làm thầy hướng dẫn cho vị đó, chỉ xin đừng gọi tôi bằng ngài là được. Sau đó tôi nhận được email thứ 2 của vị phật tử phương xa tâm sự như sau:

“Kính thưa Ngài, được sự cho phép của Ngài, con xin được gọi là Thầy - vẫn giữ được sự tôn kính nhưng gần gũi hơn. Kính thưa Thầy, nhận được thư Thầy, lòng con tràn ngập một niềm vui khó tả. Mỗi ngày, sau khi ngời thiền, con đều cầu xin Tam Bảo cho con đi đúng đường và gặp Thiện Tri Thức hướng dẫn con đi đúng Chính pháp. Lời cầu xin ấy đã được đáp ứng. Con đọc được bài viết của Thầy về UL4TĐ, con vô cùng cảm động đến rơi nước mắt. Những gì con suy tư, gút mắc giờ đây đã giải tỏa được phần nào. Con vô cùng “tâm phục”. Vị đã viết lên bài pháp vô cùng thâm sâu như thế này! Con tìm hiểu về Thầy trên Internet. Nhưng như “nhạn bay trên trời không để lại dấu vết”, con vẫn không biết được chút gì về Thầy - Vị con vô cùng ngưỡng mộ - được sự cho phép của Thầy, con sẽ lần lượt kính trình những thắc mắc của con về 4TĐ để thông hiểu bài kinh này một cách thâm sâu hơn. Con kính chúc Thầy nhiều sức khỏe, nhiều phương tiện để hoàng dương Chính pháp, làm sống lại Pháp học và Pháp hành của đức Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni.

Kính Thư. TB:

Con làm việc nơi bệnh viện, hàng ngày sẵn sóc cho đủ thứ bệnh, đủ mọi lứa tuổi, thấy đó rồi chết đó... mỗi ngày con đều chứng kiến cảnh khóc than chia lìa, cảnh đau đớn oằn hoai, rên siết trên giường bệnh... sao cuộc đời khổ quá vậy và không có gì bảo đảm cho ngày mai. Con tìm đến Phật pháp: Con được học thiền của Thầy Thích Thanh Từ, một thời gian sau, con thấy pháp tu này không đúng như ý con. Con lại tìm kiếm, con đã theo những khoá tu 10 ngày của các Thầy Trí Siêu (trẻ), sư Sán Nhiên, sư Kim Triệu, Ngài Goenka ... học Vi Diệu pháp với Sư cô Tâm Tâm. Có lẽ vì pháp học của con còn quá đơn sơ, khiếm khuyết nên vào pháp hành con chẳng được kết quả gì. Con lại tiếp tục tìm kiếm. Con đã đến với kinh Nikaya. Khi đọc bài kinh “Nguyên Nhân Luân Hồi” con biết vì không giác ngộ không thông hiểu Bốn Thánh Đế mà phải luân chuyển luân hồi lâu năm. Do đó con để tâm học hỏi về 4TĐ. Ngưỡng mong với sự hướng dẫn, chỉ dạy của Thầy con sẽ thể nhập vào dòng Pháp này.”

Thế rồi 2 thầy trò chúng tôi trao đổi luận pháp với nhau, kể như hàng ngày. Sau 20 ngày, người đệ tử đã email cho tôi những lời sau đây, chứng tỏ vị đó đã chứng đạo như sự mong cầu:

“Thầy kính, Con cũng đang suy gẫm bài CHỈ CÓ PHÁP KHỔ, KHÔNG CÓ NGƯỜI BỊ KHỔ. Con sẽ trình với Thầy, những câu hỏi và những nhận xét của con để Thầy dạy con thêm. Con cảm ơn Thầy đã dẫn dắt con trên con đường phát triển trí tuệ này.

Email tiếp theo:

“Kính thưa Ân Sư, sáng nay con nghiên ngẫm đoạn kinh Bahiya trong UL4TĐ cùng các lời giải thích của Thầy. Lòng con sinh khởi một sự cảm kính vô cùng đối với Thầy - vị đã cho con biết thế nào là HẠNH PHÚC CỦA SỰ GIẢI THOÁT. Với tất cả lòng chân thành. Con hướng về bên ấy. Gửi đến Thầy TẤT CẢ LÒNG KÍNH NGƯỠNG, SỰ BIẾT ƠN VÔ CÙNG TẬN của con.

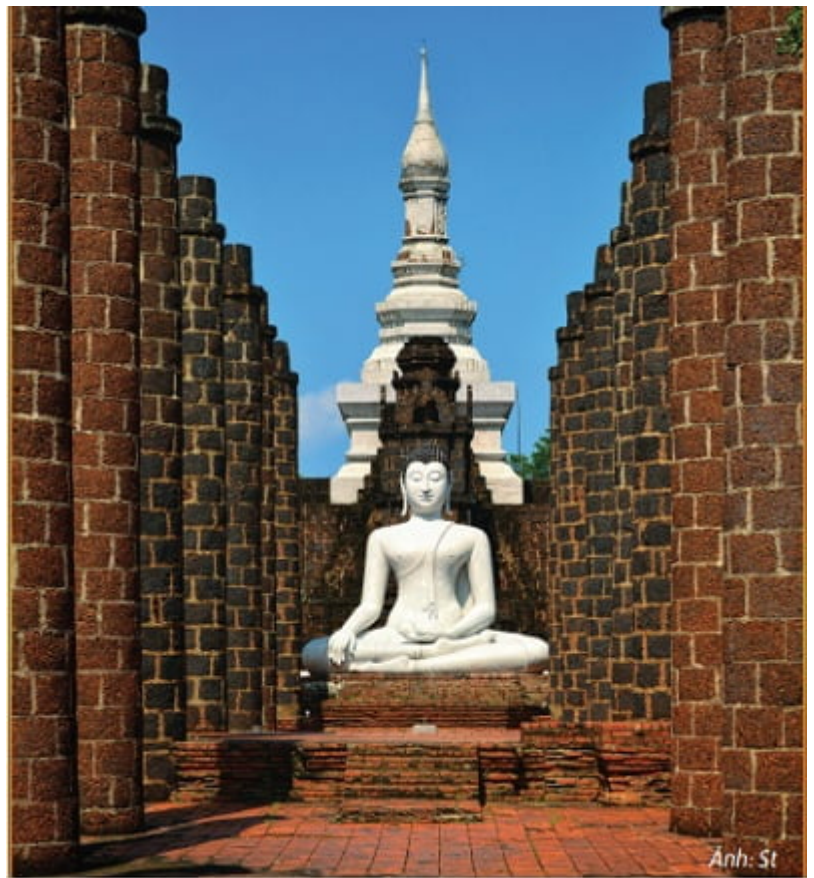
Kính thư”

Đó là một tin mừng cho tôi và tôi đã trả lời lại cho vị đệ tử như sau: “Đúng vậy đó con, giải thoát không cần đợi chờ một sự mâu nhiệm nào xảy ra, mà là thấy được rằng mình không hiện hữu, để từ nay khỏi cần lo nó bị khổ nữa!

Và đây là email làm tôi hoan hỉ nhất từ người đệ tử:

“Thầy kính, ngày mai là ngày cuối năm. Thầy đón Giao thừa với phật tử phải không? Thầy kính, cả ngày nay con cứ cười một mình, chắc chỉ có Thầy hiểu vì sao. Người ngoài nhìn vào chắc họ nghĩ là con “khùng”. Bây giờ Thầy không còn phải mất thời giờ để giải thích, cắt nghĩa làm sao cho con hết buồn, hết khổ rồi. Con không còn kêu réo Thầy về việc này nữa....hi hi

Kính thư”

Ảnh: St

Như vậy, kể như sứ mạng làm thầy của tôi đã hoàn tất.

Kính thưa quý đạo hữu:

Tôi kể ra câu chuyện học đạo trên không phải để khoe khoang gì cho cái bản ngã đã làm tôi bị vô minh vô số kiếp, mà chỉ vì mong các đạo hữu cũng phát tâm tu học 4TĐ như vị kia để cũng có thể chấm dứt được đau khổ ngay trong đời này. 4TĐ không phải là pháp “hạ căn tiểu thừa” như lời tuyên truyền của nhiều vị tổ Trung Hoa. 4TĐ là pháp Đại thừa bởi như dấu chân voi, thu nhiếp mọi dấu chân của loài khác (xem Trung Bộ Kinh 27, 28: Dụ Dấu Chân Voi), 4TĐ là pháp tối thượng thừa vì đó là pháp chứng của chư Phật Chính Đẳng Giác trong ba đời, như Phật Thích Ca đã khẳng định. 4TĐ là pháp TỪ BI. Bởi, không có 4TĐ thì không thể chấm dứt

được đau khổ. 4TĐ là pháp TRÍ TUỆ bởi là pháp xóa tan được vô minh phiền não. Không tu 4TĐ không thể “độ tận chúng sinh”. Không tu 4TĐ không thể chứng đắc Vô Thượng Bồ Đề. “Phát tâm Vô Thượng Bồ Đề” chính là phát tâm tu học 4TĐ. Sau cùng, 4TĐ là PHÁP SỰ THẬT, minh bạch, chính xác, và chắc chắn đạt đến thành quả, bởi có sự trình bày rõ ràng về KHỔ ĐỂ, TẬP ĐỂ, DIỆT ĐỂ và ĐẠO ĐỂ.

Đó là những lý do mà đức Phật đã tuyên bố rằng: Trong tất cả ba thời (quá khứ, hiện tại, tương lai) ai tu hành chân chính là phải tu 4TĐ (xem Tương Ưng Sự Thật). Ai không nắm vững 4TĐ Như Lai không công nhận là đệ tử của Như Lai: “Những Sa môn hay Bà La Môn nào, này các Tỳ kheo, không như thật rõ biết: “Đây là Khổ”, không như thật rõ biết: “Đây là Khổ tập”, không như thật rõ biết: “Đây là Khổ diệt”, không như thật rõ biết: “Đây là Con Đường đưa đến Khổ diệt”, thời này các Tỳ kheo, các vị Sa môn hay Bà La Môn ấy không được Ta chấp nhận là Sa môn trong các hàng Sa môn, hay Bà La Môn trong các hàng Bà La Môn.” (Tương Ưng Bộ Kinh, Tương Ưng Sự Thật). Bởi những người như vậy sẽ không có khả năng cứu khổ chúng sinh. Bởi cũng như một ông thầy thuốc mà không có khả năng định bệnh chính xác, không có khả năng biết rõ nguyên nhân của bệnh, không có khả năng biết bệnh lành được hay không, không có khả năng chữa bệnh đúng phương pháp, thì làm sao ông ta có thể chữa lành được cho bệnh nhân?

Không nắm vững giáo lý 4TĐ các đạo hữu tu sai rất dễ dàng.

Ví dụ, vì không thấu hiểu KHỔ ĐỂ không nhận chân sâu sắc khổ đau vô tận của sinh tử luân hồi mà vô số phật tử chỉ ham TU PHƯỚC để kiếp sau được sung sướng hay lên được cõi trời. Họ đâu có biết rằng, lên được cõi trời chỉ làm cho sự trầm luân trong sinh tử luân hồi càng lâu dài vô tận hơn. Đó là lý do mà ông tiên A TỰ ĐÀ đã khóc lớn khi ông coi tướng đức Phật, biết rằng ngài sẽ là bậc ban cho thế gian đạo chấm dứt khổ đau mà ông ta sẽ không hưởng được, vì ông ta đã sắp mãn kiếp và sẽ sinh lên cõi trời phi tưởng phi phi tưởng, thọ mạng rất lâu dài, rồi không biết chừng nào mới có thể gặp và học được giáo pháp của Phật, để chấm dứt sinh tử luân hồi.

Rất nhiều thiên gia VÔ NIỆM Trung Hoa do vì không nắm vững TẬP ĐỂ (12 Nhân Duyên) lại suy luận rằng nguyên nhân của khổ đau là do sự phân biệt Tốt/Xấu, Đúng/Sai, Chính/Tà, từ đó không tôn kính và không tu theo BÁT CHÍNH ĐẠO, kể như không đi theo ĐẠO ĐỂ của đức Phật, thì làm sao có thể chứng thánh được (xem kinh Trường Bộ 16, Đại Bát Niết Bàn).

Lại cũng có một số tăng sĩ, không nắm vững DIỆT ĐỂ, ĐẠO ĐỂ mà lại cứ bị ám ảnh vì TẬP ĐỂ rồi quan niệm rằng muốn giải thoát phải đập vỡ 12 Nhân Duyên, phải chấm dứt XÚC, THỌ, ÁI, THỦ, HỮU,... Từ đó đi đến các pháp tu khổ hạnh làm lu mờ trí tuệ, càng không thấy rõ DIỆT ĐỂ và ĐẠO ĐỂ, là những sự hiểu biết rất cần thiết để thấy chính xác con đường giải thoát.

Lại cũng có một số luận sư, quan niệm rằng NIẾT BÀN (DIỆT ĐỂ) là bất khả tri, bất khả thuyết, bất khả tư duy, do đó đối với họ DIỆT ĐỂ không thể thấy được, chứng được rõ ràng như một SỰ THẬT. Và vì không xác định được DIỆT ĐỂ (là cái đích đến của ĐẠO ĐỂ) nên con đường tu hành, ĐẠO ĐỂ (nhắm đến DIỆT ĐỂ), của họ cũng trở thành mơ hồ không có gì bảo đảm là đi

đúng đường. Họ đâu biết rằng DIỆT ĐỂ chính là SỰ THẬT VÔ NGÃ không mơ hồ như họ tưởng.

Sau cùng, cũng vì không nắm vững ĐẠO ĐẾ của 4 THÁNH ĐẾ mà nhiều vị đạo sư tuyên bố rằng: “Phật pháp bốn Vô Pháp” hoặc “Vạn Pháp là Phật Pháp”. Các kiểu tuyên bố đó chẳng khác gì nói với bệnh nhân rằng: “Không cần chữa cũng sẽ được lành” hoặc “chữa bằng cách nào cũng sẽ lành bệnh”. Trí tuệ NHÂN/ QUẢ của đạo Phật không bao giờ có thể chấp nhận đi đường sai mà vẫn tới đúng nơi, bao giờ!

Không hiểu rõ 4 THÁNH ĐẾ sự trầm luân trong đau khổ sinh tử luân hồi không biết chừng nào mới chấm dứt được. Bởi sự khởi đầu bánh xe luân hồi, 12 Nhân Duyên, là VÔ MINH. Mà VÔ MINH chính là sự không hiểu biết về 4TĐ (xem Tương Ưng Bộ Kinh). Chưa hiểu biết 4TĐ là còn VÔ MINH, còn VÔ MINH là còn tiếp tục Sinh, Tử, Luân, Hồi.

Phật còn tuyên bố rằng:

“-- này các Tỳ kheo, cái nào là nhiều hơn: Một ít đất Ta lấy lên trên đầu móng tay, hay là quả đất lớn này?... -- Cũng vậy, này các Tỳ kheo, ít hơn là những chúng sinh được tái sinh làm người. Còn nhiều hơn là những chúng sinh bị tái sinh ra khỏi loài Người. Vì sao? --vì không thấy bốn Thánh đế.” (Tương Ưng Bộ Kinh, Tương Ưng Sự Thật).

Như vậy, thì phải biết rằng người chỉ muốn tu Phước, không tu học 4TĐ, chưa chắc đã dễ sinh lên được cõi trời. Bởi cũng như người, dầu làm nhiều việc phước thiện, nhưng lại không biết sống để tránh bệnh hoạn và giữ gìn sức khỏe, thì vẫn bị khổ đau triền miên trong bệnh hoạn như thường.

KẾT LUẬN:

Trong kinh Pháp Cú đức Phật đã dạy rằng: “Đêm dài cho kẻ thức, Đường dài cho kẻ mệt, Luân hồi dài cho kẻ ngu, không biết chân diệu Pháp”. Không tu học 4TĐ chắc chắn đường luân hồi của bạn sẽ dài vô cùng tận. Bởi khi khó sinh lại làm người thì rất dễ sinh làm thú. Mà mỗi khi bị thành thú thì biết đến ngày nào mới có đủ trí tuệ và thiện pháp để sinh lại làm người?

Vậy các đạo hữu hãy phát tâm tu học 4TĐ, hoặc 1 ngày, hoặc 1 tuần, hoặc 1 tháng, hoặc 3 tháng. Chương trình 1 NGÀY: là để giới thiệu tổng quát về 4TĐ cho những người sơ tâm, để họ thấy được lợi ích và ý nghĩa của 4TĐ để có thể phát tâm tu học dài hơn. 1 TUẦN: là chương trình tu học lý tưởng để đạt được thành quả nhanh chóng nhất. Bởi học viên sẽ tu học liên tục 7-10 ngày, và học đầy đủ cả pháp Học lẫn pháp Hành (thiền quán và thiền định).

1 THÁNG: là chương trình tu học hằng ngày, mỗi ngày 2 giờ. 3 THÁNG: là chương trình tu học mỗi tuần một lần và mỗi lần 4 giờ.

Hãy cùng nhau phát tâm tu học 4TĐ để dân tộc Việt Nam sẽ thành một dân tộc trí tuệ.

Bạn muốn tham gia tu học chương trình nào xin cho tôi biết qua email: gshukhong@gmail.com.

Tác giả: **Sa môn Như Không**

Tạp chí Nghiên cứu Phật học số tháng 3/2020